

ligt forhold til og være afpasset arten af den påtænkte erhvervelse, navnlig hvis den påtænkte erhverver ikke er en virksomhed underlagt et finanstillsyns tilsyn eller er etableret i et tredjeland. I disse tilfælde kan man eksempelvis forestille sig, at der indhentes flere oplysninger, hvis der er tale om en ny aktør på markedet, og Finanstillsynet dermed ikke qua tidligere sager har kendskab til den pågældende påtænkte erhververs forretningsvirksomhed.

2.5. Ligebehandlingsdirektivet om varer og tjenesteydelser

Den gældende lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger omfatter primært arbejdsmarkedspensionsordninger. Ifølge loven må arbejdsmarkedspensionsordninger m.v. – også kaldet de erhvervstilknyttede sikringsordninger – oprettet fra og med den 1. juli 1999 ikke være baseret på kønsopdelte beregninger.

I dag gælder loven ikke for skadesforsikringer og private livsforsikringer. Køn kan således anvendes som faktor ved beregning af præmier og ydelser ved tegning af skadesforsikringer og private livsforsikringer.

Ligebehandlingsdirektivet gælder imidlertid bredt uanset hvilken forsikring eller finansiel ydelse i øvrigt, der er tale om. Det foreslås på den baggrund, at lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger udvides til at omfatte alle forsikringer. Dette er en forudsætning for at gennemføre artikel 5 i ligebehandlingsdirektivet om varer og tjenesteydelser i denne lov.

Udgangspunktet i direktivets artikel 5, stk. 1, er, at det er forbudt at anvende køn som en faktor ved beregning af præmier og ydelser, uanset om der er tale om tegning af skadesforsikringer eller private livsforsikringer.

Artikel 5, stk. 2, giver dog medlemsstaterne mulighed for at tillade anvendelse af køn, hvis det er en afgørende faktor ved risikovurderingen. Det er dog et krav, at fravigelser kan dokumenteres med relevante og nøjagtige aktuariemæssige og statistiske data, som skal indsamles, offentliggøres og ajourføres regelmæssigt. Under alle omstændigheder må omkostninger i forbindelse med graviditet og moderskab ifølge artikel 5, stk. 3, ikke føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser.

Det er ifølge direktivet op til de enkelte medlemslande at beslutte, om der må kønsdifferentieres ved beregningen af præmier og ydelser eller ej.

Alle medlemslandene inden for Den Europæiske Union – bortset fra Letland – har til EU-Kommissio-

nen pr. 20. maj 2008 oplyst, at de har til hensigt at tillade, at der må kønsdifferentieres ved beregningen af præmier og ydelser.

Det foreslås, at forsikringsvirksomhederne inden for direktivets rammer fortsat skal have mulighed for selv at kunne vælge, om de vil anvende køn som faktor ved beregning af præmier og ydelser ved tegning af skadesforsikringer og private livsforsikringer. Med denne valgmulighed støtter forslaget aftalefriheden, som er et grundlæggende element i dansk ret og samtidig ligestilles de danske forsikringsvirksomheder konkurrencemæssigt med virksomheder fra de andre medlemslande inden for Den Europæiske Union. De eksisterende erhvervstilknyttede sikringsordninger, der er oprettet fra og med den 1. juli 1999, vil fortsat ikke kunne baseres på kønsopdelte beregninger.

Hvis der kønsdifferentieres ved beregningen af præmier og ydelser, skal det ifølge lovforslaget kunne dokumenteres, at der er en saglig grund hertil. Muligheden for et sådant valg begrænses derfor til de tilfælde, hvor anvendelsen af køn er en afgørende faktor ved risikovurderingen. Dette skal kunne dokumenteres i form af aktuariemæssige og statistiske data, som regelmæssigt skal indsamles, offentliggøres og ajourføres. Det foreslås, at Finanstillsynet gives hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, hvorledes dette krav skal opfyldes.

Køn som faktor ved beregning af præmier og ydelser er i dag mest udbredt ved livsforsikring. Lovforslaget får derfor størst betydning for livsforsikringsvirksomheder. I oktober 2006 var der kun to skadesforsikringsvirksomheder, der anvendte køn som faktor i beregningen af præmierne, mens der var ca. 20 livsforsikringsvirksomheder, som udbød ordninger, der ikke var relateret til en arbejdsmarkedspensionsordning.

2.6. Pengemarkedsinstrumenter

Med lovforslaget foreslås endvidere ændringer i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. Lovens definition af pengemarkedsinstrumenter ændres, således at de præciseringer til definitionen, som findes i Eligible Asset-direktivet, kan rummes inden for lovens definitioner. Et pengemarkedsinstrument er et gældsbeleg med en kort løbetid, der kan variere fra få dage op til ca. et år. Typiske eksempler herpå er en etårig statsobligation eller et aftaleindskud i en bank.

Det foreslås herudover, at Finanstillsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler for investeringsforeningers og afdelingers placering af midler i finansielle instrumenter, herunder hvilke betingelser det enkelte finansielle instrument skal opfylde, og hvilke foran-